dalmasan érinti az egyetemet, amit a kultuszminiszter is megértett, ezt kifejezésre juttatván azzal a kijelentésével már az első, áprilisi havi tárgyalás során, hogy: *a tábla épületét az egyetemnek fokozatosan át kell adnia, ki kell üritenie, minthogy pedig, hála az isteni gondviselésnek időközben visszakaptuk a Délvidék nagyrészét, a jogi kar felállitása is aktuálissá vált, ezek a körülmények időszerüvé teszik az uj központi épület felépitését.*

Értesülésünk szerint Hóman Bálint közölte tervét *Varga* József kereskedelem- és iparügyi miniszterrel is, aki Szeged iránti legmesszebbmenő jóindulatát ezuttal is tanusitotta azáltal, hogy

az épitkezésekhez szükséges anyagok rendelkezésre bocsátását biztositotta

ugy, hogy ezen a téren is a *legteljesebb megnyugvással tekinthet a fejlemények elé a város hatósága és lakossága.*

Az egyetem uj központi épületének felépitésével kapcsolatban tekintettel arra, hogy *itt kap majd helyet az egyetemi könyvtár is,* ugy a város, mint az egyetem szem előtt tartják azt a régen felmerült tervet, hogy a város két nagy közkönyvtárának,

az egyetemi könyvtárnak és a Somogyi-könyvtárnak egyesitésére meg kell találni a lehetőséget.

Ennek megfelelően készülnek majd az épitkezési tervek is s ha sikerül egy épületben elhelyezni a két nagy bibliotékát, *a vidék legnagyobb és legértékesebb könyvtárával fog rendelkezni Szeged.*

Tavaszra felépül az uj elmeklinika

Egyébként pedig *augusztus 1-én* lejár az elmeklinika épitésére kiirt tervpályázat s augusztus 15-én már *kiirják az épitkezésre is a versenytárgyalást.* A terv az, hogy augusztusban már hozzá is kezdenek a József főherceg-téren kijelöt telken a klinika épitkezések földmunkálataihoz s ezeknek befejeztével *nyomban megkezdik az épitkezést,* hogy

az uj klinika tavaszra készen állhasson.

Ezen a téren is Hóman Bálint legmesszebbmenő támogató jóindulata tette lehetővé, hogy ezek a gyors fejlemények biztosithassák a terv megvalósitását.

Szeged boldog, hogy *nagynevü pártfogóinak sorában tisztelhett Hóman Bálintot,* aki kultuszminiszteri ténykedésének utolsó napján

hozzájuttatta a várost régi kivánságainak teljesedéséhez.

És biztosak vagyunk abban is, *Szinyei Merse* Jenő kultuszminiszter, aki hivatali müködésének programját abban jelölte meg, hogy a *gróf Klebelsberg Kunó és Hóman Bálint által megkezdett utakon kiván haladni,* teljes megértéssel veszi át a szegedi ügyek pártfogását is s a legrövidebb időn belül *állni fog Szegeden az egyetem uj központi épülete,* az itélőtábla, visszaköltözhet régi épületébe s a Tisza Lajos-köruti jelenlegi táblaépületet is visszaadhatja a város eredeti rendeltetésének.

Megkezdődött a kenyérgabona őrlése

A *Magyar Távirati Iroda* jelenti: A több hete tartó meleg időjárás mindenütt annyira megérlelte a kenyérgabonát hogy annak aratása már országszerte megkezdődött.

Azokon a helyeken ahol az aratási munkálatokat már korábban megkezdték, a cséplés is folyamatban van, ugy hogy az idei termésü első kenyérgabona-szállitmányok megőrlése után az uj liszt rövidesen piacra kerül.

A magyar dunai hajóhad is résztvesz a szerbiai tisztogatási akcióban

Berlin, julius 11. A Német TI jelenti: A szerb kommunisták bolsevista ügynökök vezetésével és a megvert egykori jugoszláv hadsereg szétugrasztott maradványaival együttmüködve a balkáni hadjárat befejezése óta saját elhatározásukból bandaháborut folytatnak. *A szervezett bandák legnagyobb része hivatásos rablókból, utonállókból áll.* Az ország nehezen járható hegyes vidékein magános sziklavölgyekben és barlangokban rejtőzködnek és onnan indulnak rablótámadásaikra. *Rabolva, gyilkolva és gyujtogatva rajtaütnek magános majorságokon és félreeső falvakon* és csatlakozásra akarják kényszeriteni a lakosságot.

A német, olasz és horvát csapatok *egy év ót egyre növekvő eredménnyel harcolnak* ezek ellen a magukat nemzetieknek álcázó gonosztevők ellen. A folyók vidékének megtisztitásában *német és magyar dunai hajóhad is résztvesz.*

A szerb bandák megsemmisitése után a kommunista hordák ellen folyó közelharc sulyontja most Boszniában van. Már eddig is *igen sok bandát semmisitettek meg barlangi buvóhelyeiken.* Keletboszniában ezzel *sikerült békét teremteni.*

Az elmult napokban a kommunista bandák Nyugatboszniában egyedül halottakban 2000 embert vesztettek. A nehézterep, amelyen már békeidőben is megszokott jelenség volt a bandák müködése, vidékenként tisztogató müveleteket tesz szükségessé, amelyek tervszerüen és ereménnyel folynak. (MTI)

Németellenes tüntetés Középamerikában

Madrid, julius 11. A Német TI jelenti:

A costaricai tengelyellenes tüntetésekről érkezett jelentések szerint a tüntetők nagyrésze brit csőcselékből állt, amely Costarica üzleti negyedében ablaktáblákat, kifosztott üzleteket és többszáz embert bántalmazott. Mint hirlik, a sebesültek között sok spanyol van. A rendőrség csak a késő esti órákban avatkozott be. A jelentések megütközéssel emlegetik, hogy a costaricai hatóságok beleegyeztek olyan gyülés rendezésében, amelyet gonosztevők és más sötétben bujkáló alakok vezettek. Különösen figyelemreméltónak tartják, hogy az államelnök megelégedésének adott kifejezést a tüntetés felett és mentegetni próbálta a kilengéseket. (MTI)

Repülőszerencsétlenség érte a csendesóceáni amerikai flotta parancsnokát

Washington, julius 11. Chester W. Nimitz tengernagy, a csendesóceáni hadihajóraj parancsnoka repülőszerencsétlenség következtében sulyosan megsebesült — jelenti az amerikai haditengerészeti minisztérium. — A repülőgép másodpilótája életét vesztette. A repülőgép az Egyesült-Államok nyugati partján zuhant le. (MTI)

Elsüllyedt egy svéd gőzös

Stockholm, julius 11. A Német TI jelenti:

Mint a svéd vezérkar közli, a *Lulea 5659 tonnás svéd gőzöst szombaton délután Vaestervik kikötőjén kivül egy tengeralattjáró megtorpedózta.* A hajó, amely svéd karavánban haladt, közvetlen a robbanás után elsüllyedt. (MTI)

Csikágoi terménytőzsdezárlat. Buza lanyhuló. Jul. 120.5, szept. 123 egynyolcad, dec. 126 hétnyolcad. Tengeri alig tartott. Jul. 86 hétnyolcad, szept. 89.25, dec. 92.25. Rozs alig tartott. Jul. 67.5, szept. 70.25, dec. 74 háromnyolcad.

Menü

Irta: Sz. Szigethy Vilmos

A parkban ült a két öreg, kissé fakult ruhában ugyan, de amiknek szabása mégis hangosan beszélt a jó multról. A hajuk tömötten fehér, arcuk piros, a tekintetük eleven, ahogy megpihent az asszonyokon, lányokon. Nem volt ebben a tekintetben tolakodás, csak hódolat a szépnek, felülemelkedve immár mindeneken. Ismerték a fákat, a cserjéket, valamennyi rózsatő születése idejét épp ugy, mint az emberekét és igy nézték a nőket is.

— A nagyanyja sokkal szebb volt, mondta Péter ur az egyik serdülőlányra, aki izgatottan várt valakit.

— Nem ismertem, felelte Pál ur, de ez csak kétharmad lehet az osztályozásban.

—Az egyes volt, sóhajtotta Péter ur.

Megmaradt bennük diákkoruk óta ez a rendszer, mindent a tanári notesz itélete alapján biráltak el.

— Milyen volt a biróék bora?

— Egyketted, alatta egy pont.

— Hát ez... hát ez...

— Egész kellemes.

Az egyessel nem lehetett hazardirozni, az a rajnamellékieket illette, vagy valami kivételes jó évjáratu dörgicseit, piarista-atyák büszkeségét, esetleg arad-hegyaljait.

Valamikor bőven telt mindenből, öreg korukra annyijuk maradt, hogy szükösen megélhettek belőle. Már kötelezettségek nélkül, magányosan a világban, öreg takaritóasszony hozta haza az ebédjüket olcsó kifőzőhelyről. Nincs benne restelkedni való, csak az csunya, ha a szerénység szájhősködik.

Ültek hát napos időben a virágok közt, indulatok nem zavarták a pihenésüket, már a politika alakjai után sem érdeklődtek. De ha gyereklány tulságos sóvárgással bámult meg egy finoman karcsu rózsát, azt valamelyikük lemetszette és átnyujtotta.

— Szabad volt levágni? — rémüldözött a gyerek.

Eszükbe se jutott, hogy talán nem szabad. Itt hervadjon el, vagy vandál kezek törjék le éjszaka? Megbecsült müemlékei voltak a multnak, mindenki tisztelte a visszavonultságukat, ha látják se szólnak rájuk egy rózsáért.

Kevés volt a témájuk, hamar kimeritették, hogy átterjenek a legfontosabbra.

— Mit főzettél ma? — kérdezte Péter ur.

Pál ur elgondolkozott, mosolygott is magában, ugy válaszolt.

— Éhesen ébredtem, hát ugyancsak felkészültem az ebédre. Spárgalevesen kezdtem, rántott csirkén folytattam.

— Van már?

— Ritka még, de öreg Ágnesem unokája hozott be egy párt. Finom, gyenge, mint a harmat.

— Láttam a napokban fejes salátát, próbálkozott Péter ur.

— Én ettem meg, mondta. Annélkül nem ér a csirke semmit. Egy kicsit drága ugyan, de mikor szeressem, ha nem most? Augusztusban kinek kell?

— Igazad van, Palikám. Hát még mid volt?

— Szederlekváros piskótatekercs borsodóban, egy fürt tepedt szöllő, egy calvil alma, a feketéhez marascinó.

Péter nagyot csettintett.

— Csillagos egyes! Azért az én ebédem se volt kutyának való.

— Mondjad már.

— Tudod, hogy a levest nem kivánom, hizlal. Egész héten puhitottam a jegen a vesepecsenyét ma egyszerüen rákentem a kenyérre Köritésnek pörkölt rákot reszkiroztam hozzá. A céklám nem sikerült, hát uborkasalátát készittettem. Üvegházi ugyan, de finom.

— Nem nehéz az?

— Az én harmincket fogamnak? Mikor volt nekem gyomorégésem?

— Igaz, Péter, a te gyomrod vasból van.

— A csemegém püspökkenyér volt, abban fel lehet halmozni minden finomságot, konzervált déligyümölcsöt a turókeverékemnek pedig hire van. Csak nem szabad tőle sajnálni a kaprit, a tejfelt, a mustárt, a vajat, a szardellát, meg egy finom suhintást a gyenge hagymából.

— Ne folytasd, mert elcsorog a nyálam.

— Nem akarlak ingerelni, csak mondom. A kávéhoz Paczewskit szeretek, van még néhány üveg kirschem, vajjon kapok-e ujabbat, ha elfogy?

Elmondták a magukét, [illegible] emésztettek, elábrándozva rajta. Milyen jó volna mindez a valóságban is. Amig azonban beszéltek róla, hitték is, hogy átélik, hogy még minden a régiben van, válogathatnak, finnyáskodhatnak. A kifőzőhely paradicsomos krumplija szárnyakat kapott és világhirü csemeg lett, a vizvezeték csatornaszagu vize rüdesheimivá finomult, a gyanus multu vagdalthusban benne bujkált a szamócát csemegéző erdei vadak zamata.

Két öreg gyerek, akik álommal, mesével, aranyhimmel takargatják a valóság fakó roncsait s ugy tesznek, mintha elhinnék egymás meséjét, — de mit tudhatjuk kivülállók, hogy nem hiszik is?

Ha Péter vörösborban főtt vaddisznópecsenyét mesélt, Pál szalonkát kapott pontosan Oculi vasárnapjára, viszont ha Pál felszabdalta az első tavaszi libát, Péter a roston sült kecsegét, vagy az aszpikba fulladt csirkemellet terjesztette elő. De esett szó repülőgépen érkezett tokról is. A lazacot emliti valaki? Na igen, volt az is, de csak villásreggelire.

Ettek, élvezkedtek, körülöttük ezer virág szolgáltatta az asztali diszt, bolondos cserebogarak voltak a felszolgálók, becsipett méhikék zsongták a Tafelmusikot.

— Holnap mire készülsz? — kérdezte Péter, mikor indultak volna már hazafelé, hogy flanelokba takartan lefeküdjenek, melegvizes üveggel az ágy lábában.

— Holnap? — tünődött Pál, holnap valami egész különös lesz az ebédem. Unom már ezt a sok kákabélü-